

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/87/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118011053
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6118011053.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Máriu Šuleja v trestnej veci obžalovaného A. E. za prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák. na verejnom zasadnutí dňa 25. júla 2019 o odvolaní okresného prokurátora v Banskej Bystrici proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/87/2018 zo dňa 15.03.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a** .

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5T/87/2018 zo dňa 15.03.2019 bol obžalovaný A. E. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr.zák., ktorého sa dopustil tým, že

29.06.2018 v čase okolo 15.25 h v R. R., na X. ulici, viedol v smere od ulice L. U. osobné motorové vozidlo zn. G. D. ev. č. M. XXX R. tak, že pri odbočovaní z hlavnej cesty vľavo, na miesto mimo cesty - parkovisko pri dome č. XX, nedal prednosť v jazde protiidúcemu osobnému motorovému vozidlu zn. H. W. ev. č. R. XXX Y., ktoré viedla E. A., nar. XX.XX.XXXX, v dôsledku čoho pravou prednou časťou svojho vozidla narazil do ľavej prednej časti vozidla ev. č. R. XXX Y., pričom pri dopravnej nehode E. A. utrpela pomliaždenie hrudníka ľavšieho stupňa, podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie ľavého ramena ľahkého stupňa, ktoré zranenia znalec v odbornom vyjadrení hodnotí ako zranenia s primeranou dobou liečenia v trvaní 4 týždňov, so závažným ovplyvnením obvyklého spôsobu života v trvaní 2 týždňov.

Za to bol odsúdený podľa § 158 Tr.zák. s použitím § 36 písm. j), l) Tr.zák., § 38 ods. 2, 3 Tr.zák. s použitím § 56 ods. 1, 2 Tr.zák. k peňažnému trestu vo výške 1.300,- Eur a súčasne podľa § 57 ods. 3 Tr.zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil samosudca obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov.

Svoje rozhodnutie po uznaní viny v danej veci odôvodnil prvostupňový súd s poukazom na vyhlásenie obžalovaného, ktoré bolo na hlavnom pojednávaní súdom prijaté. V súvislosti s druhom a výmerou trestu, ktorý prvostupňový súd obžalovanému uložil, tento v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že pri úvahách o uložení trestu, tak aby bol trest najúčinnnejší a pôsobil by preventívne pre obžalovaného, ale zároveň aby bol taký, aby mal čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, obžalovanému uložil i vzhľadom na predložené lekárske správy ohľadom zdravotného stavu svojho dieťaťa peňažný trest bez toho, aby obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Vzal pritom v úvahu, že obžalovaný potrebuje mať k dispozícii motorové vozidlo, pretože v opačnom prípade by to mohlo spôsobiť veľké komplikácie s možnými negatívnymi následkami pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti dieťaťa obžalovaného, a to najmä v súčasnom období s diagnózami, ktoré samosudca rozvádza v odôvodnení svojho rozhodnutia. Zobral tiež pritom do úvahy, že obžalovaný dostal príspevok na kúpu vozidla práve kvôli zdravotnému postihnutiu jeho dieťaťa, ktorý aj využil a vozidlo kúpil za kúpnu

cenu, ktorá bola sčasti pokrytá príspevkom. A napokon v písomných dôvodoch svojho odôvodnenia svojho rozhodnutia uvádza, že obžalovanému poľahčovalo, že doposiaľ viedol riadny život, pričom priťažujúcu okolnosť nezistil, avšak vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný spáchal na úseku dopravy 28 priestupkov, uložil obžalovanému len vyšší peňažný trest bez uloženia trestu zákazu činnosti, a to vzhľadom na potreby dieťaťa. Rovnako tak vzal do úvahy že, obžalovaný v prípade poškodenej v danej veci sa tejto snažil pomôcť a zaujímal sa o jej zdravotný stav, pričom napokon ani v adhéznom konaní si poškodená nárok na náhradu škody neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie okresný prokurátor, a to čo do výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uvádza, že proti uloženému peňažnému trestu nemá žiadne výhrady, kde naopak uloženie takéhoto trestu aj v nižšej výmere akceptoval i u predchádzajúceho trestného rozkazu, avšak nestotožňuje sa s neuložením trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu, a to aspoň pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Uznáva sice, že z ľudského hľadiska chápe potrebu obžalovaného byť aktívnym držiteľom vodičského oprávnenia, a to najmä s ohľadom na nepriaznivý zdravotný stav jeho dcéry, avšak na druhej strane s ohľadom na potrebu dosiahnutia účelu trestu v tomto konkrétnom prípade, najmä jeho prevýchovnej a preventívnej funkcie, nemožno podľa názoru prokurátora v tomto prípade obísť osobu obžalovaného ako vodiča, keď v jeho evidenčnej karte sa nachádza až 28 záznamov týkajúcich sa spáchania priestupkov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, pričom piatich z nich sa dopustil ešte aj po spôsobení predmetnej dopravnej nehody. S poukazom na tieto skutočnosti podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu vo výmere o treste s tým, aby krajský súd v prípade obžalovaného popri peňažnom treste v nižšej výmere uložil obžalovanému i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Na tomto stanovisku okresného prokurátora v Banskej Bystrici zotrval i intervenujúci prokurátor na verejnom zasadnutí s tým, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomných dôvodov odvolania okresného prokurátora.

Naproti tomu obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch svojho vyjadrenia k odvolaniu okresného prokurátora uvádza, že s týmto odvolaním sa nestotožňuje a trest, ktorý bol uložený prvostupňovým súdom považuje za správny a spravodlivý s tým, že prvostupňový súd zohľadnil skutočnosti, že naozaj existujú vážne dôvody, pre ktoré potrebuje mať obžalovaný k dispozícii motorové vozidlo, a to predovšetkým s ohľadom na zdravotný stav svojej maloletej dcéry U. E.. Poukazuje pritom na závažné diagnózy tohto dieťaťa, ktoré si vyžadujú mimoriadne vysoké nároky jednak na starostlivosť a jednak na časté návštevy v zdravotníckych zariadení, a to nielen v rámci Slovenskej republiky, ale i mimo územia Slovenskej republiky. Okrem skutočnosti, že motorové vozidlo potrebuje i pre výkon svojho povolania, akcentuje osobitne potreby maloletého dieťaťa vzhľadom na jeho závažný zdravotný stav, kde vo vyjadrení k odvolaniu predkladá i dve fotografie z nedávnych narodením dcéry U.. Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovaného doplnil toto svoje vyjadrenie i správy o zdravotnom stave a diagnózach U. E., a to týkajúcich sa opakovaného prepustenia zo zdravotníckych zariadení, a to z dní 29.03.2019, 25.04.2019, 21.06.2019 s tým, aby boli tieto lekárske správy založené do spisového materiálu.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; t.j. zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr.zák. trest má postihovať iba páchatela, tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Citovanými ustanoveniami sa prvostupňový súd dôsledne riadil. Okrem dodržania týchto základných zásad pre ukládanie trestu, krajský súd akcentuje najmä skutočnosť, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá je prostriedkom na dosiahnutie primeranosti trestu. K správnej individualizácii trestu je súd povinný pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať na rôzne okolnosti, najmä však na spáchanie činu, jeho následok, mieru zavinenia, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, pomery páchatel'a, a to najmä majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny, čo možnosť tiež jeho nápravy. Práve zdravotný stav dieťaťa je v danom prípade tou konkrétnou skutočnosťou, ktorá v rámci individualizácie trestu musí nájsť odraz i v uloženom treste, a to osobitne za situácie, kedy sa obžalovaný zatiaľ vzorne stará o svoje maloleté dieťa, ktoré trpí závažným ochorením. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje najmä na zásadu humanizmu, ktorá zahrňuje nielen ochranu páchatel'a, jeho resocializáciu či sociálnu integráciu, výkon trestu a ochranných opatrení, ale aj ochranu spoločnosti vrátane humanitárnych ideálov a hodnôt, ako aj ochranu potencionálnych obetí pred trestnými činmi. S poukazom na hore uvedené závery potom senát krajského súdu sa stotožnil s názorom samosudcu uvedených v odôvodnení svojho rozhodnutia, že v danom konkrétnom prípade nie je potrebné na páchatel'a pôsobiť trestom zákazu činnosti, pretože tento trest by priniesol neprímerane tvrdý dopad na starostlivosť o zdravie jeho dieťaťa. Prvostupňový súd postupoval teda správne, keď oproti pôvodne uloženému peňažnému trestu v nižšej výmere v trestnom rozkaze zvýšil výšku peňažného trestu a obžalovanému neuložil treste zákazu činnosti, a to aj napriek skutočnosti, že sa obžalovaný dopustil 28 priestupkov, z toho piatich po spôsobení inkriminovanej dopravnej nehody. Treba však vziať do úvahy aj skutočnosť, že skoro vo všetkých prípadoch išlo o menej závažné porušenie dopravných predpisov, za ktoré boli obžalovanému ukladané minimálne pokuty príslušníkmi dopravnej polície. Takto uložený trest potom považuje i krajský súd za spravodlivý trest, ktorý má predpoklad prerásť z represívneho pôsobenia do pôsobenia výchovného, kedy obžalovaný na verejnom zasadnutí prehlásil, že už od októbra minulého roku doposiaľ nemal evidovaný v evidenčnej karte vodiča ani žiadny priestupok.

S poukazom potom na hore uvedené dôvody považoval krajský súd odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné, a toto v zmysle ust. § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.